

Μετά την αποχώρησή μου από την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, ύστερα από τριάντα δύο χρόνια υπηρεσίας (1979-2011), με την εμπειρία του δασκάλου, του διευθυντή και του προϊσταμένου εκπαιδευτικών θεμάτων, γράφω εκπαιδευτικά άρθρα και τα δημοσιεύω στο Διαδίκτυο, στο blogs.sch.gr/vtasinos. Τα άρθρα αυτά στη συνέχεια αποτελούν τα περιεχόμενα των βιβλίων που εκδίδω.

Το βιβλίο τούτο, όπως και τα προηγούμενα, εμπεριέχει βιωματικά άρθρα απ' το πεδίο της σχολικής πράξης και άρθρα με προτάσεις για την αναβάθμιση της Εκπαίδευσης.

ISBN: 978-618-00-0376-5

ΒΑΣΙΛΕΟΣ ΑΓΓ. ΤΑΣΙΝΟΣ ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΆΛΛΟΙΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΓΓ. ΤΑΣΙΝΟΣ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΆΛΛΟΙΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2018

Συν τοις άλλοις

ISBN : 978-618-00-0376-5

Βασίλειος Αγγ. Τασινός

Παπαφλέσσα 7, 45221 Ιωάννινα

e-mail : vtasinos@yahoo.gr

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή και η διακίνηση του παρόντος έργου, με την προϋπόθεση να αναφέρεται ο δημιουργός του και να μη γίνεται επ` αμοιβή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΓΓ. ΤΑΣΙΝΟΣ

Συν τοις άλλοις

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2018

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ

- «Απ` το εκπαιδευτικό μου ταξίδι», Αυτοέκδοση 2014
- «Εκπαιδευτικά άρθρα και άλλα», Αυτοέκδοση 2016
- «Συν τοις άλλοις», Αυτοέκδοση 2018

Στους εκπαιδευτικούς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	11
Κάθε αρχή και δύσκολη.....	13
Μια πρόταση για τις δειγματικές διδασκαλίες.....	17
Άρωμα τάξης.....	21
Πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις στο σχολείο.....	25
Επιτακτική ανάγκη η συγγραφή νέων σχολικών βιβλίων.....	29
Το διδακτικό ωράριο των δασκάλων σε συνάρτηση με την ηλικία τους.....	31
Καιρός να αναβαθμιστεί η Δημόσια Εκπαίδευση.....	37
Το Βήμα του δασκάλου στο Διαδίκτυο.....	39
Μια ασυνήθιστη πορεία.....	41
Αντάμωμα στη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία μετά 40 χρόνια!.....	43
Το Ιστολόγιό μου.....	45
Φωτογραφίες από το εκπαιδευτικό μου ταξίδι.....	49
Βιογραφικό.....	73
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	79

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετά την αποχώρησή μου από την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, ύστερα από τριάντα δύο χρόνια υπηρεσίας (1979-2011), με την εμπειρία του δασκάλου, του διευθυντή και του προϊσταμένου εκπαιδευτικών θεμάτων, γράφω εκπαιδευτικά άρθρα και τα δημοσιεύω στο Διαδίκτυο, στο blogs.sch.gr/vtasinos. Τα άρθρα αυτά στη συνέχεια αποτελούν τα περιεχόμενα των βιβλίων που εκδίδω.

Το βιβλίο τούτο, όπως και τα προηγούμενα, εμπεριέχει βιωματικά άρθρα απ' το πεδίο της σχολικής πράξης και άρθρα με προτάσεις για την αναβάθμιση της Εκπαίδευσης.

Ακόμη, εμπεριέχει ένα άρθρο που αναφέρεται στην επιλογή μου να γίνω δάσκαλος, ένα άρθρο που αναφέρεται στο αντίμωμα, μετά σαράντα χρόνια, των αποφοιτησάντων το 1976 από τη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία Ιωαννίνων και ένα άρθρο που παρουσιάζει τη συνολική εικόνα του Ιστολογίου μου.

Παραθέτω και μερικές φωτογραφίες από το αρχείο μου από τα χρόνια που ήμουν δάσκαλος· οι περισσότερες είναι από δώρα που μου έχουν κάνει οι μαθητές μου και οι σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων. Δυστυχώς, δεν έχω φωτογραφίες απ' όλες τις τάξεις που έχω διδάξει! Μακάρι να είχα την έμπνευση να βγάλω μία φωτογραφία με κάθε τάξη στο τέλος του διδακτικού έτους!

Στο παρόν βιβλίο έχω συμπεριλάβει και το βιογραφικό μου, που εμπεριέχει όλα τα σχολεία στα οποία έχω διδάξει.

Μερικές φορές στη συγγραφική μου διαδρομή νόμισα ότι είχα τελειώσει με το βιωματικό γράψιμο· όμως, αρκετοί μαθητές μου επιδοιμάζοντας τα γραφόμενά μου με παρότρυναν να συνεχίσω να γράφω κείμενα απ' το πεδίο της σχολικής πράξης· επιπλέον, επανέφεραν στη μνήμη μου και κάποια γεγονότα από τα χρόνια που με είχαν δάσκαλο, που τα αξιοποίησα στο συγγραφικό μου έργο. Για τη συμβολή τους αυτή, τους ευχαριστώ και τους ευγνωμονώ!

Κάπου εδώ, φαίνεται να τελειώνει το συγγραφικό μου ταξίδι.

Είναι γεγονός ότι έγραψα περισσότερα απ' όσα προσδοκούσα. Τα βιβλία μου: «Απ' το εκπαιδευτικό μου ταξίδι», «Εκπαιδευτικά άρθρα και άλλα» και «Συν τοις άλλοις», δεν τα εμπορεύομαι· δεν δικαιούμαι άλλωστε, γιατί έχω την αίσθηση ότι τα πνευματικά δικαιώματα δεν ανήκουν αποκλειστικά σ' εμένα αλλά και στους μαθητές μου· τα προσφέρω, όμως, ηλεκτρονικά, στους επισκέπτες του Ιστολογίου μου

Τέλος, ας μου επιτραπεί να δηλώσω ικανοποιημένος, γιατί διαπίστωσα ότι τα άρθρα μου προκάλεσαν το ενδιαφέρον των δασκάλων και των φοιτητών των Παιδαγωγικών Σχολών. Ελπίζω να φανούν και χρήσιμα στο πεδίο της σχολικής πράξης.

Ιωάννινα 6 Ιουλίου 2018

ΚΑΘΕ ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΗ

Σε παλαιότερα άρθρα μου έχω γράψει για την ανάγκη ουσιαστικής επιμόρφωσης των νέων δασκάλων, για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στο ξεκίνημά τους, καθώς και για το δικό μου δύσκολο ξεκίνημα. Θα ήθελα, όμως, να γράψω και κάτι παραπάνω γι' αυτά τα θέματα, και να επαναλάβω και κάποια πράγματα που τα θεωρώ πολύ σημαντικά για την επιτυχία του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου.

Είναι γεγονός ότι οι νεοδιόριστοι δάσκαλοι δεν στηρίζονται επαρκώς στο εκπαιδευτικό τους έργο, με αποτέλεσμα, συχνά, να αμφιβάλλουν για τις ενέργειές τους, να αντιμετωπίζουν δυσκολίες που τις θεωρούν αζεπέραστες και να απογοητεύονται! Όλοι οι δάσκαλοι πέρασαν απ' αυτό το στάδιο της μοναξιάς και της ανασφάλειας, μέχρι να προσαρμοστούν, τελικά, στο «επάγγελμα» που επέλεξαν. (Το «επάγγελμα» το βάζω σε εισαγωγικά, γιατί είναι κάτι παραπάνω από επάγγελμα· είναι λειτουργήμα· κι ας μην το βλέπουν έτσι οι περισσότεροι πολιτικοί και συνδικαλιστές, όπως αποδεικνύουν διαχρονικά με τις πράξεις τους!)

Το έλλειμμα που έχουν στην παιδαγωγική και διδακτική πράξη οι νεοδιόριστοι δάσκαλοι, μπορεί εγκαίρως να καλυφθεί με την αξιοποίηση των ικανών και έμπειρων δασκάλων, καθώς και των καλών σχολικών συμβούλων. Είναι κρίμα η εμπειρία τους να

μην μεταβιβάζεται με έναν οργανωμένο τρόπο στους νεότερους!

Είχα την τύχη, στο ξεκίνημα της διδασκαλικής μου θητείας να δεχθώ μία σπάνια και απρόσμενη βοήθεια, παρακολουθώντας τον επιθεωρητή να διδάσκει στην τάξη μου! Πραγματοποίησε μία πάρα πολύ καλή διδασκαλία που με βοήθησε, εκτός των άλλων, να συνειδητοποιήσω ότι θα πρέπει να συμβουλευόμαι τους έμπειρους και ικανούς δασκάλους! Γι' αυτό και δεν δίσταζα τα πρώτα χρόνια, όταν δυσκολευόμουν σε παιδαγωγικά ή διδακτικά θέματα, να απευθύνομαι στους καλούς δασκάλους· όπως δεν δίσταζα και τα επόμενα χρόνια, όταν δυσκολευόνταν οι νέοι συνάδελφοί μου να μοιράζομαι μαζί τους την εμπειρία που απέκτησα. Γνωρίζω, λοιπόν, από πρώτο χέρι τι σημαίνει ουσιαστική βοήθεια σε πρακτικό επίπεδο, και γι' αυτό επιμένω και με το παρόν άρθρο μου στην ανάγκη αξιοποίησης των έμπειρων και ικανών δασκάλων.

Πρότασή μου είναι να οριστούν ως επιμορφωτές, στα Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα των νεοδιόριστων δασκάλων, και οι έμπειροι και ικανοί δάσκαλοι, για να πραγματοποιείται ένα μεγάλο μέρος της επιμόρφωσης στις αίθουσες των Δημοτικών Σχολείων, όπου οι δάσκαλοι - επιμορφωτές, παρουσία των επιμορφούμενων, θα διδάσκουν στην τάξη τους· στη συνέχεια, οι δειγματικές αυτές διδασκαλίες, θα γίνονται αντικείμενο γόνιμης και εποικοδομητικής συζήτησης μεταξύ τους.

Όσον αφορά τους σχολικούς συμβούλους, πρότασή μου είναι να διδάσκουν και οι ίδιοι, υποχρεωτικά, στις τάξεις των νεοδιόριστων δασκάλων, για να τους καθοδηγούν με συγκεκριμένες παιδαγωγικές και διδακτικές πρακτικές· αυτή θα είναι μια ουσιαστική βοήθεια προς τους νεοδιόριστους δασκάλους που σήμερα, δυστυχώς, δεν προσφέρεται από τους περισσότερους σχολικούς συμβούλους!

Για να υλοποιηθούν, όμως, οι πιο πάνω προτάσεις, απαιτείται αξιολόγηση στην Εκπαίδευση, που ακόμη είναι το ζητούμενο για το Υπουργείο Παιδείας! Ο νεοδιόριστος δάσκαλος, κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, δεν έχει άλλη επιλογή, από το να δώσει μόνος του τη μάχη στην αίθουσα διδασκαλίας! Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να το πάρει απόφαση ότι μόνος του θα πορεύεται με τους μαθητές του, μόνος του θα αντιμετωπίζει τα προβλήματα που θα παρουσιάζονται, μόνος του θα αναζητεί τη βοήθεια των καλών και έμπειρων δασκάλων, αλλά και μόνος του πολλές φορές θα ανακαλύπτει καινούργια μονοπάτια που θα τον οδηγούν σε ένα καλό παιδαγωγικό και διδακτικό αποτέλεσμα! Βασική, όμως, προϋπόθεση για να εμπνέεται και να καινοτομεί, είναι να αγαπάει τα παιδιά· κι η αγάπη, πάντα λειτουργεί αμφίδρομα στην εκπαιδευτική διαδικασία!

Ακόμη, θεωρώ πολύ βασικό για το δάσκαλο - το έχω γράψει και σε άλλα άρθρα μου, αλλά αισθάνομαι την ανάγκη να το ξαναγράψω - την πολύ καλή προετοιμασία που πρέπει να κάνει, πριν μπει στην αίθουσα να διδάξει. Πάντα προετοιμάζα πολύ καλά τα μαθήματα, από την πρώτη διδασκαλία μου ως αναπληρωτής, έως και την τελευταία ως έμπειρος.

Αλλά, εκτός από την καλή προετοιμασία, απαιτείται και υπομονή προς τους μικρούς μαθητές, που είναι βασικό στοιχείο επιτυχίας για το δάσκαλο. Είναι γεγονός ότι ο ανυπόμονος δάσκαλος αγχώνει το μαθητή και δεν τον αφήνει να λειτουργήσει κανονικά. Όταν ο μαθητής λειτουργεί υπό την πίεση και το φόβο του λάθους, δεν μπορεί να συγκεντρωθεί, δεν μπορεί να αποδώσει, και ούτε του είναι ευχάριστη η παραμονή του στην αίθουσα διδασκαλίας!

Η καλή προετοιμασία για τη διδασκαλία είναι εφικτή από όλους τους δάσκαλους, αρκεί να το θέλουν· όπως και η υπομονή με αρκετή προσπάθεια· όμως, η αγάπη προς όλους ανεξαιρέ-

τως τους μαθητές, δεν είναι επίκτητη ιδιότητα! Ή την έχει ο δάσκαλος στο χαρακτήρα του ή δεν την έχει! Κι αν δεν την έχει, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα! Θα βλέπει τη διδασκαλία σαν αγγαρεία και θα βιάζεται να γεράσει για να βγει στη σύνταξη και να απαλλαγεί οριστικά από τους «κακιούς» μαθητές!

Κάποτε, όταν ήμουν δάσκαλος, με ρώτησε μία αναπληρώτρια δασκάλα, μόλις είχε βγει αγανακτισμένη από την τάξη της: «Με πόσα χρόνια υπηρεσίας μπορώ να κατοχυρώσω σύνταξη»; Της απάντησα: «Ακόμη δεν ξεκίνησες την θητεία σου και βιάζεσαι να γεράσεις!» Και μου ανταπαντάει: «Καλά λες, τι ήταν αυτό που σε ρώτησα!»

Είναι δυνατόν ο δάσκαλος να έχει μια δημιουργική και ήρεμη ζωή, αν δεν συμβιβαστεί (με την καλή έννοια το γράφω) με το «επάγγελμα» που επέλεξε να κάνει; Είναι δυνατόν να περιμένει πότε θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου για να συνταξιοδοτηθεί; Θα φθαρεί πριν την ώρα του και θα την πληρώσει· αλλά μαζί του θα την πληρώσουν και οι μικροί μαθητές!

Εν κατακλείδι, για να υπάρχει αξιόλογο διδακτικό προσωπικό στα σχολεία μας θα πρέπει, αφενός μεν οι ίδιοι οι δάσκαλοι να αγαπάνε τα παιδιά και την Εκπαίδευση (εδώ ούτε το Πανεπιστήμιο ούτε και το Υπουργείο Παιδείας μπορεί να κάνει κάτι!), αφετέρου δε να στηρίζονται και να καθοδηγούνται από το ξεκίνημά τους, να επιμορφώνονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα και φυσικά να αξιολογούνται για το εκπαιδευτικό τους έργο!

Ιωάννινα 1 Φεβρουαρίου 2017

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΕΙΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ

Η διδασκαλία, όταν προετοιμάζεται με μεράκι και αγάπη από το δάσκαλο, εξελίσσεται σε μια ευχάριστη διαδικασία με θετικά αποτελέσματα για τους μαθητές. Η μοναδική σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ διδάσκοντος και διδασκόμενων, είναι αυτή που παίζει τον καθοριστικό ρόλο στο παιδαγωγικό και διδακτικό έργο. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει οι δάσκαλοι να εκπαιδευτούν περαιτέρω στην τέχνη της διδασκαλίας, αξιοποιώντας και τη σύγχρονη τεχνολογία.

Συγκεκριμένα θα μπορούσαν κάποιοι έμπειροι και ικανοί δάσκαλοι, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, να καταγράψουν σε βίντεο δειγματικές διδασκαλίες τους και στη συνέχεια τα βίντεο αυτά να αναρτηθούν στο Διαδίκτυο. Έτσι, θα δίνεται η ευκαιρία στους δασκάλους, και κυρίως στους νέους, να παρακολουθούν πολύ καλές διδασκαλίες απ' όλες τις τάξεις του Δημοτικού Σχολείου, και δεν θα χρειάζεται να «ανακαλύπτουν τον τροχό» σε κάθε τους βήμα. Υπάρχουν αξιόλογοι δάσκαλοι που επιθυμούν να παρουσιάσουν στην εκπαιδευτική κοινότητα τον τρόπο που παιδαγωγούν και διδάσκουν.

Θα μπορούσαν ακόμη και οι σύλλογοι δασκάλων όλης της χώρας, παράλληλα με τα συνδικαλιστικά θέματα, να ασχολούνται και λίγο περισσότερο με τα παιδαγωγικά και τα διδακτικά

θήματα, αναρτώντας στο Διαδίκτυο δειγματικές διδασκαλίες καλών και έμπειρων δασκάλων της περιφέρειάς τους.

Δειγματικές διδασκαλίες κυκλοφορούν σήμερα στο YouTube με πρωτοβουλία μερισών δασκάλων και μάλιστα αρσιετά βίντεο έχουν μεγάλο παιδαγωγικό και διδακτικό ενδιαφέρον· όμως, δεν καλύπτουν όλες τις τάξεις και όλα τα μαθήματα του Δημοτικού Σχολείου!

Κάθε ημέρα πραγματοποιούνται χιλιάδες διδασκαλίες στα σχολεία μας, και μάλιστα μερισές απ' αυτές από χαρισματικούς δασκάλους· διδασκαλίες με έμπνευση και χιούμορ, με απλότητα και πειθαρχία, και κυρίως, με αγάπη και κατανόηση! Είναι πραγματικά κρίμα, με τις δυνατότητες που έχει σήμερα η τεχνολογία, οι διδασκαλίες αυτές να μην ξεφεύγουν από τα όρια της συγκεκριμένης αίθουσας και να μην λειτουργούν ως επιμορφωτικό υλικό, όχι μόνο για τους εν ενεργεία δασκάλους, αλλά και για τους εκκολαπτόμενους!

Εδώ και πολλά χρόνια οι φοιτητές του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης, στα πλαίσια της πρακτικής τους εξάσκησης, παρακολουθούν για μία εβδομάδα κάποιες διδασκαλίες στα Δημοτικά Σχολεία (όποιος δάσκαλος τους τύχει καλός ή κακός δεν ασχολείται κανείς), διδάσκουν και οι ίδιοι μία εβδομάδα, και εκεί τελειώνει η ιστορία! Δεν είναι δυνατόν μ' αυτές τις πρακτικές ασκήσεις να ετοιμάσεις τους δασκάλους στο δύσκολο έργο που τους περιμένει· χρειάζονται πολύ περισσότερο στον τομέα αυτό! Οι φοιτητές που συμμετέχουν σ' αυτές τις ολιγοήμερες πρακτικές ασκήσεις, αντιλαμβάνονται την αναγκαιότητα να αλλάξουν τα πράγματα· δεν το αντιλαμβάνονται, όμως, ή δεν θέλουν να το αντιληφθούν, αυτοί που βρίσκονται σε θέσεις ευθύνης και δράσης!

Είναι καιρός να υλοποιήσουμε κάποιες ουσιαστικές καινοτομίες στην Εκπαίδευση, όπως είναι η ανάρτηση δειγματικών διδασκαλιών στο Διαδίκτυο.

Ακόμη, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, θα μπορούσαν να αναρτηθούν στο Διαδίκτυο και βίντεο με επιλεγμένες πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις από το Δημοτικό Σχολείο.

Εν κατακλείδι, αν το Υπουργείο Παιδείας, μέσα από αξιολογικές διαδικασίες, αναρτήσει στο Διαδίκτυο αξιόλογα βίντεο με δειγματικές διδασκαλίες και άλλες δραστηριότητες ικανών και έμπειρων δασκάλων, είναι σίγουρο ότι θα βοηθήσει ουσιαστικά τους νέους δασκάλους στο εκπαιδευτικό τους έργο, αλλά και τους φοιτητές του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης στη μελέτη τους γύρω από θέματα σχολικής πράξης.

Ιωάννινα 1 Μαρτίου 2017

ΑΡΩΜΑ ΤΑΞΗΣ

Ο δάσκαλος στην εκπαιδευτική του διαδρομή επαναλαμβάνεται όσον αφορά τη διδασκτέα ύλη, όμως, ανία δεν υπάρχει γι' αυτόν που αγαπάει την Εκπαίδευση, γιατί κάθε τάξη έχει τη μοναδικότητά της. Οι μαθητές, ως ανεπανάληπτες προσωπικότητες, αφήνουν το δικό τους αποτύπωμα στην ψυχή του καλού δασκάλου, όπως και το αντίθετο συμβαίνει, και μάλιστα σε μεγαλύτερο βαθμό!

Είναι στη φύση των μαθητών να επιδιώκουν την καλή επικοινωνία με το δάσκαλο τους και να τον έχουν κοντά τους σε όλα τους τα προβλήματα. Αισθάνονται ασφάλεια και αυτοπεποίθηση, όταν τον βλέπουν με υπομονή και κατανόηση να ασχολείται μαζί τους. Και οι παιδαγωγικές σχέσεις, όταν οικοδομούνται στην καλή επικοινωνία, σημαίνει ότι υπάρχει και αμοιβαία αγάπη, αμοιβαίος σεβασμός, αμοιβαία εκτίμηση αλλά και αμοιβαία ψυχική ευφορία· κι όλα αυτά έχουν άμεσο αντίκτυπο στην πρόοδο των μαθητών!

Συχνά, ως απόμαχος της Εκπαίδευσης, κάνω κάποια γυρίσματα στο χρόνο, ανοίγω τα αρχεία μου από τα σχολεία που υπηρέτησα και φέρνω στη μνήμη μου αριστά περιστατικά με τους μαθητές μου, που τα αξιολογώ στο συγγραφικό μου έργο. Υπάρχουν όμως και τα περιστατικά εκείνα, τα οποία έχουν καταγραφεί τόσο έντονα στη μνήμη μου, που δεν πρόκειται ποτέ

να τα σβήσει ο χρόνος και πάντα θα με ακολουθούν στη ζωή μου!

Μερικές φορές κάποιοι παλιοί μαθητές μου με ρωτούν με ποια τάξη δέθηκα περισσότερο, και η απάντηση μου είναι: «εξίσου με όλες, ανεξάρτητα από το χρονικό διάστημα που δίδαξα!» Βέβαια, όταν είχα τους ίδιους μαθητές για δύο συνεχόμενα διδακτικά έτη, εκ των πραγμάτων, είχα την ευκαιρία να κάνω περισσότερες καινοτομίες στην προσπάθειά μου να παρουσιάσω κάτι διαφορετικό στην τάξη· αυτή ήταν και η μόνη διαφορά με τις άλλες τάξεις που δίδαξα για λιγότερο χρόνο.

Στα περιστατικά που θα αναφέρω παρακάτω - γνωστά και από προηγούμενα άρθρα μου - θα φανούν οι καλές παιδαγωγικές σχέσεις που είχα με τους μαθητές μου, ανεξάρτητα από το χρονικό διάστημα που με είχαν δάσκαλο.

Το σχολικό έτος 1982-1983, διορίστηκα στο μονοθέσιο Δημοτικό Σχολείο του Γάλαρου, του Νομού Αχαΐας. Μετά από δύο μήνες δέχτηκα την αμοιβαία απόσπαση που μου πρότεινε ένας συνάδελφός μου και βρέθηκα στο 3^ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά. Τόσα χρόνια πέρασαν κι ακόμη δεν μπορώ να ξεχάσω τα θλιμμένα βλέμματα των μαθητών μου, την αμηχανία μου και τη στεναχώρια μου, όταν τους ανακοίνωσα τη φυγή μου από το σχολείο! Παρέμεινα στο Γάλαρο μόνο για δύο μήνες, κι όμως δέθηκα μαζί μου οι μαθητές, κι εγώ δέθηκα μαζί τους, αλλά και με τους κατοίκους του χωριού είχα πολύ καλές σχέσεις, όπως φαίνεται και στο άρθρο μου, «Αναμνήσεις από το Γάλαρο Αχαΐας».

Δεν μπορώ ποτέ να ξεχάσω και το συγκινητικό περιστατικό με τη μαθήτριά μου την Ευδοξία που μου φίλησε τα χέρια, γιατί την έμαθα να διαβάζει και να γράφει στην ΣΤ' Τάξη του 7^{ου} Δημοτικού Σχολείου Περάματος, το σχολικό έτος 1984-1985, όπως αναλυτικά περιγράψω το γεγονός στο άρθρο, «Η ευγνωμοσύνη της Ευδοξίας».

Το σχολικό έτος 1993-1994, υπηρετούσα στο 1^ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας και είχα αναλάβει την ΣΤ' Τάξη. Μετά από έξι μήνες, χωρίς να το περιμένω, αποσπάστηκα από την υπηρεσία για τρεις μήνες στο Περιφερειακό Επιμορφωτικό Κέντρο Κηφισιάς. Ήταν ξαφνικό και μας στενοχώρησε όλους, και μάλιστα οι μαθητές μου αντέδρασαν με «ακραίο» και συγκινητικό τρόπο, ερχόμενοι στο σπίτι μου με πανό που έγραφε «Βασίλης Τασινός ήταν ο πιο καλός», διεκδικώντας δυναμικά το δάσκαλό τους μέχρι το τέλος του διδακτικού έτους, όπως περιγράφω αναλυτικά το γεγονός στο άρθρο, «Διαδήλωση στο σπίτι».

Ακόμη, συγκινητικά ήταν και τα λόγια που μου έγραψε η Ηλιάνα - μόλις έμαθε ανάγνωση και γραφή - στην Α' Τάξη του 5^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων, το σχολικό έτος 2000-2001: «Αγαπητέ κύριε, σας ευχαριστώ πολύ που με μαθαίνετε γράμματα. Σας αγαπώ πολύ, θέλω να είστε καλά και ποτέ να μην αρρωστήσετε.»! Τα λόγια αυτά τα έγραψα και στα δύο προηγούμενα άρθρα μου, «Η πρώτη Έκθεση της Ηλιάνας» και «Τα πρωτάκια μου».

Υπάρχουν και πολλά άλλα περιστατικά αγάπης και εκτίμησης με πρωταγωνιστές τους μαθητές μου· όμως, επέλεξα να γράψω τα ίδια, για να καταδείξω, μέσα από τα ασυνήθιστα αυτά γεγονότα, τη μεγάλη τους αγάπη, που ήταν απόρροια των καλών παιδαγωγικών σχέσεων· ελπίζω να μην μου αποδοθεί έπαρση ή εγωισμός για την επιλογή μου αυτή· εξάλλου, το γράψιμό μου είναι κυρίως βιωματικό, και αναπόφευκτα θα περιλαμβάνει και τέτοια γεγονότα.

Τα χρόνια λοιπόν που ήμουν δάσκαλος, είχα μια καλή επικοινωνία με τους μαθητές μου, οι οποίοι με ένιωθαν σαν έναν πολύ δικό τους άνθρωπο και εκδήλωναν την αγάπη τους ποικιλοτρόπως! Η καλή επικοινωνία συνεχίζεται και σήμερα, με αρχει-

τούς από τους ενήλικες πλέον μαθητές μου, είτε με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, είτε με το τηλέφωνο, είτε δια ζώσης, όπου αναπολούμε με πολλή αγάπη το χρονικό διάστημα που ήμασταν μαζί στην τάξη! Ακόμη, η επικοινωνία με τους παλιούς μαθητές μου με βοηθάει να βγάζω από μέσα μου το παιδαγωγικό και διδακτικό υλικό που βρίσκεται εν υπνώσει, και έτσι να συνεχίζω τη συγγραφική μου δραστηριότητα! Δεν το κρύβω, ότι αρκετά κείμενα που έχω γράψει τα οφείλω στην επικοινωνία αυτή, στην οποία μάλιστα συμμετέχουν μαθητές από τις περισσότερες τάξεις που έχω διδάξει!

Κάθε τάξη είχε και το άρωμά της!!!

Ιωάννινα 1 Δεκεμβρίου 2016

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ενα σημαντικό κεφάλαιο στα μαθητικά δρώμενα του Δημοτικού Σχολείου, είναι οι πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις. Οι εκδηλώσεις αυτές έχουν την καθολική αποδοχή των μαθητών, όχι όμως και την πρέπουσα αντιμετώπιση, διαχρονικά, από το Υπουργείο Παιδείας.

Σήμερα, οι πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις επαφίενται μόνο στην καλή θέληση των εκπαιδευτικών!

Τα αναλυτικά προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας θα πρέπει στον τομέα του πολιτισμού και του αθλητισμού να καθορίσουν ένα υποχρεωτικό και συγκεκριμένο πακέτο δραστηριοτήτων που θα υλοποιείται, κυρίως, από τους εκπαιδευτικούς της Λισθητικής και της Φυσικής Αγωγής. Ακόμη, θα πρέπει σε όλα τα σχολεία να υπάρχει χορωδία, χορευτική ομάδα, θεατρική ομάδα, εικαστική ομάδα και αθλητική ομάδα, για να καλλιεργούνται οι κλίσεις των μαθητών και συγχρόνως να παρουσιάζονται αξιόλογες εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους.

Οι σχολικές εορτές είναι καλές ευκαιρίες για το άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία, γιατί δίνεται η δυνατότητα στις μαθητικές ομάδες να παρουσιάζουν σ' ένα ευρύτερο κοινό τα τραγούδια, τους χορούς, τις θεατρικές παραστάσεις, τους αθλητι-

κούς αγώνες, τις εκθέσεις ζωγραφικής και χειροτεχνίας κ.α. Όσοι ενήλικες συμμετείχαν ως μαθητές σε τέτοιες εκδηλώσεις, τις θυμούνται με μεγάλη νοσταλγία!

Οι αθλητικοί αγώνες εντός του σχολείου ή εκτός του σχολείου με ομάδες γειτονικών σχολείων (ποδοσφαίρου, μπάσκετ, βόλει, στίβου κτλ), καθώς και οι πολιτιστικές δραστηριότητες, είναι ισχυρά κίνητρα για να ασχοληθούν οι μαθητές και μετά τη σχολική τους ζωή με τον αθλητισμό και τον πολιτισμό.

Ο ενήλικας που αγαπάει το καλό θέατρο, την καλή μουσική, τον αθλητισμό, το χορό κτλ, μπολιάστηκε από τα πρώτα χρόνια της ζωής του από την οικογένεια και κατόπιν από το σχολείο με τέτοιες παραστάσεις. Έτσι, έχει τη δυνατότητα να εντοπίζει με μεγάλη ευκολία το καλό πολιτιστικό υλικό που υπάρχει εν αφθονία σε διάφορους χώρους, προσπερνώντας το κακό που επίσης υπάρχει εν αφθονία.

Παρεμπιπτόντως, θα ήθελα να αναφερθώ στη σπουδαία δουλειά που γίνεται εδώ και πολλά χρόνια στον τομέα του πολιτισμού στο Μουσικό Σχολείο Βόλου, γνωστό πλέον σε όλη την Ελλάδα για την αριτιότητά του και το υψηλό επίπεδο των παρεχόμενων γνώσεων. Έγινε παράδειγμα προς μίμηση για όλα τα Μουσικά Σχολεία και όχι μόνο! Βλέπεις τη δουλειά τους στην τηλεόραση ή στο YouTube και καμαρώνεις και τους μαθητές και τους δασκάλους τους! Είναι δυνατόν αυτά τα παιδιά να μην ακολουθήσουν σωστή πορεία στη ζωή τους!

Αν οι μαθητές σε όλα σχολεία της χώρας, και όχι μόνο στα Μουσικά Σχολεία, αποκτήσουν με τη βοήθεια των αναλυτικών προγραμμάτων και των εκπαιδευτικών ουσιαστική πρόσβαση στον πολιτισμό, θα μιλάμε για μια άλλη Ελλάδα! Κι αυτό δεν είναι ακατόρθωτο να γίνει!

Είναι γεγονός ότι τα προσχολικά και τα μαθητικά χρόνια, είναι καθοριστικά για τη ζωή του κάθε ανθρώπου. Για το λόγο αυτό θα πρέπει το Υπουργείο Παιδείας να βοηθήσει ουσιαστικά

τους μαθητές στην τρυφερή τους ηλικία, με τη στελέχωση των σχολείων με κατάλληλο διδακτικό προσωπικό ειδικοτήτων και με την αναδιάρθρωση των αναλυτικών προγραμμάτων, για να αναπτύξουν πολύπλευρα την προσωπικότητά τους.

Ιωάννινα 1 Νοεμβρίου 2016

ΕΠΪΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ Η ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΝΕΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Το Δημοτικό Σχολείο έχει ανάγκη από βιβλία που να είναι κατανοητά και ελκυστικά στους μαθητές, και καλά εργαλεία για το δάσκαλο. Δυστυχώς, εδώ και πολλές δεκαετίες, τα βιβλία μας δεν ανταποκρίνονται, ικανοποιητικά, στις μαθησιακές ανάγκες των μαθητών και ούτε διευκολύνουν το δάσκαλο στο διδακτικό του έργο!

Τα περισσότερα από τα βιβλία που χρησιμοποιούνται σήμερα στα σχολεία μας είναι κακογραμμένα και κακέκτυπα αντίγραφα ξένων χωρών! Κι αυτό έγινε, γιατί οι συγγραφείς των βιβλίων αυτών, δεν επιλέχτηκαν με αξιοκρατικά κριτήρια· μπορεί να ήταν αρεστοί στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, αλλά δεν είχαν την ικανότητα να ασχοληθούν με ένα τόσο σοβαρό έργο, όπως είναι η συγγραφή των σχολικών βιβλίων.

Για να γίνει αντιληπτό το μέγεθος της παρακμής, ας σκεφτούμε στα παλαιότερα χρόνια πόσο σημαντικοί συγγραφείς, παιδαγωγοί και γλωσσολόγοι έγραψαν βιβλία για το Δημοτικό Σχολείο, όπως ο Νίκος Καζαντζάκης, ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου, ο Αλέξανδρος Δελμούζος, ο Μανόλης Τριανταφυλλίδης, ο Χρίστος Τσολάκης και πολλοί άλλοι.

Γιατί λοιπόν, εδώ και πολλά χρόνια, οι ιθύνοντες του Υπουργείου Παιδείας δεν παραδειγματίζονται από ορισμένες καλές πρακτικές του παρελθόντος και δεν αναθέτουν στους άξιους

ανθρώπους των Γραμμάτων - που δόξα τω Θεώ πάντα υπάρχουν στην Ελλάδα - τη συγγραφή των σχολικών βιβλίων;

Στην Πανελλαδική έρευνα που έγινε στα Δημοτικά Σχολεία για τα υπάρχοντα βιβλία από το Ινστιτούτο Παιδαγωγικών Ερευνών - Μελετών, κατόπιν πρότασης της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, προέκυψε, ακόμη και από τα φτωχά και ελλιπή στοιχεία που ανακοίνωσαν το 2009 (!), ότι τα περισσότερα βιβλία έχουν σοβαρά προβλήματα και μάλιστα ορισμένα είχαν την ολική απόρριψη των δασκάλων! Και λοιπόν... ακόμη υπάρχουν στα σχολεία μας και δημιουργούν προβλήματα και πονοκέφαλο σε δασκάλους, μαθητές και γονείς!!!

Στο άρθρο μου, «Τα βιβλία στο Δημοτικό Σχολείο», αναφέρομαι στα σχολικά βιβλία, όπως τα γνώρισα ως μαθητής και ως δάσκαλος, καθώς και στην ανάγκη να γραφούν νέα βιβλία για όλες τις τάξεις του Δημοτικού Σχολείου.

Ελπίζω τα νέα βιβλία που κάποια στιγμή θα μπου στα σχολεία μας να είναι καρπός ικανών συγγραφέων και ικανών επιστημόνων της Αγωγής, που θα λαμβάνουν υπόψη τους την ελληνική παράδοση, τις απόψεις των μάχιμων εκπαιδευτικών και τις ανάγκες των καιρών! Δεν μας παίρνει ο χρόνος για άλλες αστοχίες!

Ιωάννινα 1 Απριλίου 2017

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΩΡΑΡΙΟ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΕ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥΣ

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι ο δάσκαλος προσθέτοντας χρόνια υπηρεσίας, αντιμετωπίζει με μεγαλύτερη άνεση τα παιδαγωγικά και διδακτικά θέματα στην καθημερινή πρακτική· όμως, όταν περάσουν πολλά διδακτικά χρόνια, επέρχεται κόπωση και η πείρα δεν μπορεί από μόνη της να την αντιμετωπίσει.

Δεν είναι εύκολο για έναν δάσκαλο με πολλά χρόνια υπηρεσίας να διδάσκει με πλήρες διδακτικό ωράριο και να έχει τις αντοχές που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσιάζονται στην τάξη, και ούτε είναι εύκολο να έχει τη διάθεση να εναλλάσσει τις μεθόδους διδασκαλίας και να ανανεώνει συνεχώς τον τρόπο επικοινωνίας με τους μαθητές.

Ο κουρασμένος δάσκαλος γίνεται αντιληπτός από τους μαθητές του, γιατί δυσκολεύεται να επικοινωνήσει μαζί τους. Είναι γνωστή η δυσανεμία των μαθητών και των γονέων τους, όταν διδάσκουν ηλικιωμένοι και κουρασμένοι δάσκαλοι. Για το λόγο αυτό το διδακτικό ωράριο των δασκάλων είναι αναγκαίο να προσαρμόζεται ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους, για να συνεχίσουν να είναι αποδοτικοί, επικοινωνιακοί και να ανταπεξέρχονται στις καθημερινές δυσκολίες που προκύπτουν στην αίθουσα διδασκαλίας.

Βέβαια, μείωση του διδακτικού ωραρίου γίνεται στα σχολεία μας εδώ και 20 χρόνια, όχι όμως με το σωστό τρόπο, γιατί η μείωση αρχίζει από το 10^ο έτος υπηρεσίας, τότε που δεν την έχει ανάγκη ο δάσκαλος, για να τελειώσει το 20^ο έτος υπηρεσίας, τότε που αρχίζει η κόπωση για τους περισσότερους δασκάλους!

Ακόμη, μείωση γίνεται και στο διδακτικό ωράριο των διευθυντών των σχολείων εδώ και 20 χρόνια, όχι όμως στο βαθμό που έχει ανάγκη η καλή λειτουργία του σχολείου.

Το εβδομαδιαίο διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που ισχύει με το Νόμο 2517 του 1997, είναι το εξής: «Για εκπαιδευτικούς που υπηρετούν σε 1θέσια, 2θέσια και 3θέσια δημοτικά σχολεία, ανεξάρτητα από το βαθμό και τα χρόνια υπηρεσίας τους, 25 ώρες. Για τους εκπαιδευτικούς 4θέσιων και πάνω δημοτικών σχολείων που έχουν: από 0-10 έτη υπηρεσίας, 24 ώρες· από 10-15 έτη υπηρεσίας, 23 ώρες· από 15-20 έτη υπηρεσίας, 22 ώρες· και από 20 έτη υπηρεσίας και πάνω, 21 ώρες. Για διευθυντές 4θέσιων και 5θέσιων δημοτικών σχολείων, 20 ώρες. Για διευθυντές 6θέσιων μέχρι και 9θέσιων δημοτικών σχολείων, 12 ώρες. Για διευθυντές 10θέσιων και 11θέσιων δημοτικών σχολείων, 10 ώρες. Για διευθυντές 12θέσιων και πάνω δημοτικών σχολείων, 8 ώρες».

Κατά την άποψή μου μέχρι τα 20 χρόνια υπηρεσίας όλοι οι δάσκαλοι θα πρέπει να διδάσκουν 24 ώρες εβδομαδιαίως, εκτός από τους δασκάλους των μονοθέσιων, διθέσιων και τριθέσιων, που λόγω των προγραμμάτων των σχολείων αυτών, είναι αναγκαίο να εξακολουθούν να διδάσκουν 25 ώρες. Πρότασή μου είναι η μείωση του εβδομαδιαίου διδακτικού ωραρίου για τους δασκάλους τετραθέσιων και πάνω δημοτικών σχολείων να γίνει ως εξής: από 21- 25 έτη υπηρεσίας, 22 ώρες· από 26- 30 έτη υπηρεσίας, 20 ώρες· από 31- 35 έτη υπηρεσίας, 18 ώρες·

και από 36 έτη υπηρεσίας και πάνω, το πολύ 16 ώρες. Η αναπροσαρμογή αυτή στο διδακτικό ωράριο δεν θα φέρει οικονομική επιβάρυνση στο Υπουργείο Παιδείας, γιατί οι ώρες των εκπαιδευτικών που θα μειώνονται από το 21^ο έτος υπηρεσίας και πάνω, θα μεταφέρονται από την άστοχη μείωση των πρώτων χρόνων υπηρεσίας (από το 10^ο έως το 20^ο έτος). Όσον αφορά το διδακτικό ωράριο των διευθυντών (από τετραθέσια και πάνω δημοτικά σχολεία), μία μείωση των 2 ωρών εβδομαδιαίως, είναι εφικτή με τα σημερινά δεδομένα.

Πιστεύω πως τους περισσότερους δασκάλους θα τους βρει σύμφωνους η αυτονόητη αναπροσαρμογή που προτείνω, μακάρι να αντιληφθεί και το Υπουργείο Παιδείας τα αυτονόητα, γιατί δεν καταλαβαίνω με ποια λογική εδώ και 20 χρόνια, μειώνει το διδακτικό ωράριο των δασκάλων από το 10^ο έτος υπηρεσίας τους μέχρι το 20^ο, αφήνοντας έξω τα πιο δύσκολα χρόνια: χρόνια που για αρκετούς δασκάλους έχουν μεγάλη κόπωση, ψυχική εξάντληση, βαρεμάρα, νεύρα και μερικές φορές και προβλήματα υγείας!

Η πολύ μεγάλη αύξηση που έγινε στα όρια ηλικίας για τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών την περίοδο της κρίσης (η αυτοδίκαιη απόλυση θα φτάσει σταδιακά το 2022, στο 67^ο έτος της ηλικίας!!! που σημαίνει ότι τα χρόνια υπηρεσίας θα είναι πάνω από 40!!!), θα έχει ως αποτέλεσμα πολλές τάξεις να υπολειπουργούν, με κουρασμένους και γερασμένους δασκάλους, που θα αναγκάζονται να παίρνουν αλληπάλληλες αναρωρωτικές άδειες για να τα βγάλουν πέρα, γιατί διαφορετικά θα βγαίνουν με το φορείο από την αίθουσα διδασκαλίας!

Με τις υπερβολές που έγιναν εδώ και πολλές δεκαετίες στο συνταξιοδοτικό μας σύστημα, με τις πρόωρες συντάξεις ακόμη και με 15 έτη υπηρεσίας, αλλά και με το κούρεμα των ταμεια-

κών αποθεμάτων των ασφαλιστικών ταμείων, τώρα μαζί με τα ξερά καίγονται και τα χλωρά!

Είναι, όμως, πολύ κακό τις υπερβολές στα όρια ηλικίας των προηγούμενων δεκαετιών να τις διαδέχονται νέες υπερβολές προς τη διαφορετική κατεύθυνση! Γιατί μονίμως το συνταξιοδοτικό μας σύστημα να βρίσκεται στα άκρα;

Αφού, όμως, έτσι τα κατάφεραν οι κυβερνώντες, και αναγκάζουν το δάσκαλο να διδάσκει και μετά τα 35 χρόνια υπηρεσίας (θα είναι ήδη πάνω από 60 ετών!), είναι επιτακτική η ανάγκη, τουλάχιστον, να μειωθεί ουσιαστικά το διδακτικό του ωράριο, όπως προανέφερα, μέχρι να επανεξεταστεί το θέμα του ορίου ηλικίας, γιατί η ίδια η ζωή είναι σίγουρο ότι θα το ξαναφέρει στο προσκήνιο! Οι δάσκαλοι που κρατούν σε καλό επίπεδο την ενεργητικότητά τους και μπορούν να είναι αποδοτικοί κι αποδεκτοί από τους μαθητές και τους γονείς μετά από 35 χρόνια διδακτικής υπηρεσίας, είναι ελάχιστοι, και μόνο ως εξαιρέσεις μπορούν να καταγραφούν.

Δεν είναι δυνατόν, εν ονόματι της βιωσιμότητας του συνταξιοδοτικού συστήματος, να διδάσκουν στα σχολεία μας ηλικιωμένοι δάσκαλοι, κουρασμένοι δάσκαλοι, και με προβλήματα υγείας! Τι νόημα έχει; Οι δάσκαλοι θα σέρνονται στην αίθουσα διδασκαλίας, τα παιδιά θα την πληρώνουν, και τα χρήματα που θα εξοικονομούνται από το Υπουργείο Οικονομικών (με την αύξηση του ορίου ηλικίας), θα δαπανώνται από το Υπουργείο Υγείας για την αποκατάσταση της υγείας των δασκάλων και από το Υπουργείο Παιδείας για την πρόσληψη αναπληρωτών για να καλύπτονται τα κενά που θα προκύπτουν από τις πολλαπλές αναρρωτικές άδειες! Δώρον άδωρον δηλαδή!

Είναι γεγονός ότι μερικά επαγγέλματα, εκ των πραγμάτων, δεν μπορούν να ξεπερνούν κάποιο όριο ηλικίας. Δεν μπορεί για παράδειγμα ο στρατιωτικός που υπηρετεί στις Εδιές Δυνάμεις να ξεπεράσει το όριο ηλικίας που η ίδια η στρατιωτική ζωή

θέτει, γιατί παύει να είναι αξιόμαχος· και να θέλει να προσφέρει, δεν μπορεί!! Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με το δάσκαλο, ο οποίος καθημερινά δίνει τη «μάχη» του με τους μικρούς μαθητές στην αίθουσα διδασκαλίας!

Ένα ακόμη μέτρο που θεωρώ σωστό και πρέπει να εφαρμοστεί, είναι οι εκπαιδευτικοί με πολλά χρόνια υπηρεσίας να έχουν τη δυνατότητα με πρωτοβουλία τους να μειώνουν περαιτέρω το διδακτικό τους ωράριο, με ανάλογη φυσικά μείωση των αποδοχών τους. Ο κάθε εκπαιδευτικός, όταν βαραινουν τα χρόνια υπηρεσίας, γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα τις αντοχές του και τα όριά του! Δεν πρέπει, λοιπόν, να στερείται ενός τέτοιου μέτρου, από τη στιγμή μάλιστα που όχι μόνο δεν επιβαρύνει οικονομικά το Υπουργείο Παιδείας, αλλά βοηθάει και στην καλύτερη λειτουργία του σχολείου!

Εν κατακλείδι, για να έχουμε ένα καλό παιδαγωγικό και διδακτικό αποτέλεσμα στα σχολεία μας, θα πρέπει να αναπροσαρμοστεί το διδακτικό ωράριο στα χρόνια υπηρεσίας του κάθε εκπαιδευτικού, να μειωθεί περαιτέρω το διδακτικό ωράριο του διευθυντή, και φυσικά κανένας εκπαιδευτικός να μην ξεπερνάει το 60^ο έτος της ηλικίας του· τα 60 χρόνια είναι ταβάνι και δε χωράει ούτε μία ημέρα παραπάνω· είναι σοβαρό λάθος η υπέρβαση που έγινε! Αυτό πρέπει να το καταλάβουν όλοι οι εμπλεκόμενοι με τη δημόσια εκπαίδευση και να επανεξετάσουν το συντομότερο δυνατόν το όριο ηλικίας για τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών, πριν αρχίσουν να την πληρώνουν οι μαθητές! Η ελληνική κοινωνία γνωρίζει πολύ καλά ότι η μείωση του ορίου ηλικίας των εκπαιδευτικών δεν είναι σε καμιά περίπτωση προνομιακή μεταχείριση, αλλά αναγκαιότητα για την καλύτερη λειτουργία των σχολείων μας!

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΤΕΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η ψυχή του σχολείου ήταν, είναι, και θα είναι, ο δάσκαλος! Αυτός είναι που παιδαγωγεί και διδάσκει, κι αυτός βρίσκεται κοντά στις ανάγκες των μαθητών! Για το λόγο αυτό, είναι χρέος της πολιτείας να στηρίζει το δάσκαλο πνευματικά, ηθικά και υλικά, κάτι που δυστυχώς δεν γίνεται στο βαθμό που απαιτείται!

Παρατηρούμε στη Δημόσια Εκπαίδευση, εδώ και δεκαετίες, να έχουν συσσωρευτεί πολλά προβλήματα, όπως κακογραμμένα σχολικά βιβλία, παρωχημένα προγράμματα σπουδών, ελάχιστη επιμέλωση, ανύπαρκτη αξιολόγηση, αποθάρρυνση στην καινοτομία, πενιχρές απολαβές, απαξίωση του εκπαιδευτικού ρόλου, κομματικοί εγκάθετοι στην εκπαιδευτική ιεραρχία, κακές απομιμήσεις πρακτικών από εκπαιδευτικά συστήματα ξένων χωρών και πολλά άλλα!

Εύλογα αναρωτιέται κανείς, αν οι υπουργοί, οι υφυπουργοί και τα άλλα στελέχη του Υπουργείου Παιδείας που έφεραν τη Δημόσια Εκπαίδευση σ' αυτό το χάλι, ήταν πραγματικά τόσο ανίκανοι ή σκοπίμως αδιαφορούσαν για την ουσιαστική μόρφωση των μαθητών των δημοσίων σχολείων; Πάντως, δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι πολλοί πολιτικοί - και μάλιστα μερικοί εξ αυτών ηγήθηκαν και του Υπουργείου Παιδείας - δεν

επέλεξαν για τη μόρφωση των παιδιών τους το δημόσιο σχολείο, αλλά το ιδιωτικό!

Παρήγορο για τη Δημόσια Εκπαίδευση είναι οι καλοί δάσκαλοι, που είναι πολλοί, και δίνουν καθημερινά τη μάχη τους στην αίθουσα διδασκαλίας· είναι αυτοί που παρόλες τις αντιξοότητες καταφέρνουν και κρατούν ακόμμη όρθιο το δημόσιο σχολείο!

Για να αναβαθμιστεί η Δημόσια Εκπαίδευση θα πρέπει το Υπουργείο Παιδείας, εκτός από την ουσιαστική στήριξη του δασκάλου, να σχεδιάσει - με τη συνδρομή των άξιων επιστημόνων της Αγωγής και των άξιων εκπαιδευτικών της σχολικής πράξης - ένα εκπαιδευτικό σύστημα που να ανταποκρίνεται στις ελληνικές παραδόσεις και στις ανάγκες των καιρών· με τους κομματικούς εγγάθετους σε θέσεις ευθύνης και τις καιές απομιμήσεις πρακτικών από εκπαιδευτικά συστήματα ξένων χωρών δεν πάμε πουθενά! Είναι επιτακτική ανάγκη να απλωθεί ο ιστός της αξιοκρατίας σε όλα τα επίπεδα της Εκπαίδευσης!

Ζούμε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και δεν έχουμε, πλέον, το περιθώριο για άλλες αστοχίες και κομματικές αντιδικίες στο χώρο της Εκπαίδευσης! Οι καιροί ου μενετοί!

1 Ιουνίου 2017

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Η συχνή ανταλλαγή παιδαγωγικών και διδακτικών εμπειριών μεταξύ των δασκάλων είναι απαραίτητη, αφενός μεν για τη βελτίωση της παιδαγωγικής και διδακτικής πρακτικής, αφετέρου δε για τη βελτίωση των επισημών της Αγωγής.

Σήμερα, μέσω του Διαδικτύου, είναι πολύ πιο εύκολη η ανταλλαγή παιδαγωγικών και διδακτικών εμπειριών, καθώς και προτάσεων και απόψεων, όχι μόνο μεταξύ των δασκάλων, αλλά και των άλλων φορέων της Εκπαίδευσης.

Ήδη κάποιοι δάσκαλοι δημοσιεύουμε στο προσωπικό μας Ιστολόγιο εμπειρίες, απόψεις και προτάσεις, συμμετέχοντας έτσι σ' έναν άτυπο διάλογο για την αναβάθμιση της Εκπαίδευσης.

Όμως, είναι ανάγκη περισσότεροι δάσκαλοι, ειδικά οι απόμαχοι που έχουν πολύ χρόνο στη διάθεσή τους και πολλές εμπειρίες, να «εκμεταλλευτούν» το Διαδίκτυο και να δημοσιεύσουν εκπαιδευτικά κείμενα απ' το πεδίο της σχολικής πράξης.

Έχω διαπιστώσει ότι πολλοί νέοι δάσκαλοι, αλλά και φοιτητές του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης, διαβάζουν τα βιωματικά κείμενα των έμπειρων δασκάλων, γιατί τους βοηθούν στη μελέτη τους γύρω από θέματα σχολικής πράξης.

Όταν ήμουν δάσκαλος, είχα την καλή συνήθεια να συζητάω με τους συναδέλφους μου διάφορα γεγονότα απ' την αίθουσα διδασκαλίας, κι αυτό βοηθούσε πολύ το εκπαιδευτικό έργο όλων μας. Δυστυχώς, κάποια απ' αυτά τα γεγονότα δεν τα θυμάμαι! Μακάρι να κρατούσα περισσότερες σημειώσεις από τα μάχιμα χρόνια: αν το είχα κάνει, σήμερα θα είχα ένα πολύ πιο πλούσιο αρχείο στη διάθεσή μου!

Καλό θα είναι οι δάσκαλοι από το ξεκίνημα της θητείας τους να φτιάξουν ένα αρχείο στον υπολογιστή τους και να καταγράφουν ενδιαφέρουσες παιδαγωγικές και διδακτικές εμπειρίες: αρχείο το οποίο θα μπορούν να το αξιοποιούν στο εκπαιδευτικό τους έργο, αλλά και αργότερα στην πιθανή συγγραφική τους δραστηριότητα. Τα χρόνια περνούν... και η λήθη καιροφυλάκει!

Κλείνω το σημείωμα τούτο με μια ευχή: Περισσότεροι δάσκαλοι να αποκτήσουν το δικό τους Βήμα στο Διαδίκτυο και να δημοσιεύουν εκπαιδευτικά άρθρα με εμπειρίες, απόψεις και προτάσεις, για να συμβάλλουν έτσι στην αναβάθμιση της Εκπαίδευσης!

1 Μαΐου 2017

ΜΙΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΗ ΠΟΡΕΙΑ

Ο επαγγελματικός μου προσανατολισμός στο 18^ο έτος της ηλικίας μου ήταν κάπως ασυνήθιστος. Μόλις τελείωσα το εξατάξιο Γυμνάσιο, ήθελα να γίνω αεροπόρος, αλλά δεν μου επιτράπη την εποχή εκείνη, αμέσως μετά την πτώση της χούντας, λόγω «ανεπίληπτης διαγωγής», όπως κομψά είχε μετονομάσει η πρώτη μεταχουντική κυβέρνηση τα «κοινωνικά φρονήματα», δηλαδή τις πολιτικές πεποιθήσεις της οικογένειας για να καταλαβαίνουν οι νεότεροι! Δεν έδωσα, λοιπόν, εξετάσεις στη Σχολή Ικάρων· έδωσα, όμως, εξετάσεις για ασυρματιστής στη Σχολή του Εμπορικού Ναυτικού και για δάσκαλος στην Παιδαγωγική Ακαδημία, το καλοκαίρι του 1974 (με διαφορά ολίγων ημερών), και είχα επιτυχία και στις δύο Σχολές.

Ξεκίνησα τη φοίτησή μου από τη Σχολή του Εμπορικού Ναυτικού, αλλά δεν μου άρεσε, και σε λίγες ημέρες τα παράτησα για να σπουδάσω δάσκαλος στην Παιδαγωγική Ακαδημία. Έτσι από τον αέρα βρέθηκα στη θάλασσα, και από τη θάλασσα στη στεριά! Έγινα δάσκαλος, χωρίς να είναι η πρώτη μου επιλογή, αλλά ούτε και η δεύτερη!

Δεν μπορώ, λοιπόν, να ισχυριστώ ότι το όνειρό μου ήταν να γίνω δάσκαλος. Όμως, η παιδαγωγική και η διδακτική ευθύνη που ανέλαβα, με προσγείωσαν γρήγορα στο χώρο της Εκπαίδευσης! Η διδασκαλία, ημέρα την ημέρα με κέρδιζε, γιατί είχα

απέναντί μου τους μικρούς μαθητές, που περίμεναν πολλά από εμένα!

Το «επάγγελμα» του δασκάλου μου έδωσε μεγάλη ικανοποίηση και δυνατές συγκινήσεις· ευτυχώς, στα δεκαοκτώ μου χρόνια, έκανα τη σωστή επιλογή, αν και δεν το είχα καταλάβει στο ξεκίνημα της διδασκαλικής μου θητείας!

Στη μακρά εκπαιδευτική μου διαδρομή και στη βραχεία συγγραφική μου δράση, πολύτιμη στάθηκε η αγάπη των μαθητών μου· την αισθανόμουν στο κάθε εκπαιδευτικό μου βήμα και την αισθάνομαι στην κάθε συγγραφική μου δραστηριότητα!

Σήμερα, ως βετεράνος της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, νοσταλγώ πολύ τα χρόνια που δίδαξα στο Δημοτικό Σχολείο κι αυτός είναι ένας επιπρόσθετος λόγος που συνεχίζω να γράφω κείμενα «απ' το πεδίο της μάχης»!

Γράφω ακόμη - ας μη θεωρηθεί εγωιστικό - για να αφήσω στους νέους δασκάλους κάποια βιώματά μου από την πορεία μου στη Δημόσια Εκπαίδευση, γιατί έχω την αίσθηση ότι κάτι μπορούν να προσφέρουν.

Για όλα τα παραπάνω, το παρόν σημείωμα θα ήθελα να το αφιερώσω στους νεοδιόριστους δασκάλους που βρέθηκαν από σπόντα στον χώρο της Εκπαίδευσης, όπως κι εγώ, και να τους επισημάνω ότι θα πρέπει να έχουν υπομονή και να μην απογοητεύονται, γιατί η διδασκαλία είναι μία διαδικασία που μπορεί - σε λίγο σχετικά χρόνο - να σε κερδίσει οριστικά!

Ιωάννινα 1 Ιανουαρίου 2017

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΣΙΜΑΙΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΜΕΤΑ 40 ΧΡΟΝΙΑ!

Οι αποφοιτήσαντες το 1976 από τη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία Ιωαννίνων, αντάμωσαν στα Γιάννενα, στις 2 Ιουλίου 2016, ημέρα Σάββατο, στις 7 το απόγευμα, στην είσοδο της Ακαδημίας, μετά από ένα ραντεβού που προέκυψε, κυρίως, από τις προσπάθειες των δασκάλων, Αποστόλη Χασκή, Λάμπρου Σιλαβούνου και Νίκου Τζίμα!

Την Τετάρτη 29 Ιουνίου, τρεις ημέρες πριν το αντάμωμα, οι Γιαννιώτες δάσκαλοι, Νίκος Τζίμας, Αλέκος Ταμβάκος, Μιχάλης Σκούφης, Γιάννης Αγγέλης και Βασίλης Τασινός, μαζί με τον Πρεβεζιάνο δάσκαλο, Αποστόλη Χασκή, συναντήθηκαν στην καφετέρια «Κυρα - Φροσύνη» και προετοίμασαν, λεπτομερώς, το πρόγραμμα του Σαββάτου.

Αποφάσισαν ομόφωνα: πρωινός καφές στην «Οαση», μαζί με τους πρώτους «ξένους» αφιχθέντες δασκάλους, στη συνέχεια τσίπουρο στο «Εναστρο» και το βράδυ - μετά τη συνάντηση στην Ακαδημία - φαγητό στη «Γάστρα».

Όλα εξελίχθηκαν σύμφωνα με το σχεδιασμό!

Ενθουσιασμός, νοσταλγία και συγκίνηση, ήταν τα κυρίαρχα συναισθήματα στο αντάμωμα μπροστά στην πύλη της Ζωσιμαίας Παιδαγωγικής Ακαδημίας! Αξίζει να αναφερθεί ότι η

αναγνώριση μεταξύ των συναδέλφων δεν ήταν εύκολη υπόθεση! Υπήρξαν δυσκολίες! Μετά 40 χρόνια... η πρώτη επαφή, ήταν για όλους μια ευχάριστη ψυχρολουσία... Γιατί να το κρύψωμεν άλλωστε... ο μεγαλύτερος «εχθρός» είναι ο συνομήλικος, γιατί στο πρόσωπό του βλέπεις την ηλικία σου!

Δεν χρειάζεται να γραφούν περισσότερα για το αντάμωμα αυτό· οι φωτογραφίες από την «Κυρα - Φροσύνη», την «Οαση», το «Εναστρο», τη «Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία» και τη «Γάστρα», αποτυπώνουν τις ωραίες στιγμές!

Καλή αντάμωση στο επόμενο ραντεβού των αποφοίτων του 1976, που ορίστηκε - με δημοκρατικές διαδικασίες στη Γενική Συνέλευση της «Γάστρας» - το πρώτο Σάββατο του Ιουλίου του 2019 (6 Ιουλίου), στις 7 το απόγευμα, πάλι στην είσοδο της Ζωσιμαίας Παιδαγωγικής Ακαδημίας Ιωαννίνων.

Υγεία και ευτυχία σε όλες και σε όλους!

Ιωάννινα 9 Ιουλίου 2016

ΤΟ ΙΣΤΟΛΟΓΙΟ ΜΟΥ

Στο Ιστολόγιό μου, «Εκπαιδευτικές Διαδρομές - Βασίλης Τασινόϋ» (blogs.sch.gr/vtasinos), έχω δημοσιεύσει όλα τα εκπαιδευτικά άρθρα που έχω γράψει, καθώς και φωτογραφίες και βίντεο απ' το εκπαιδευτικό μου ταξίδι και όχι μόνο.

Η πολύχρονη θητεία μου στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση (1979-2011), από τη θέση του δασκάλου, του διευθυντή και του προϊσταμένου εκπαιδευτικών θεμάτων, μου έδωσε τη δυνατότητα να γράψω απ' το πεδίο της παιδαγωγικής, διδακτικής και διοικητικής πράξης.

Τα άρθρα μου εμπεριέχουν καλές πρακτικές για το δάσκαλο, προτάσεις για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης και ενθυμήματα απ' το εκπαιδευτικό μου ταξίδι.

Αιόμην, έγραψα για τα μαθητικά μου βιώματα, που ανάγονται στα χρόνια της αυταρχικής αγωγής, γιατί πιστεύω ότι κάτι έχουν να προσφέρουν στους νέους εκπαιδευτικούς.

Κατ' εξαίρεση έγραψα και τέσσερα άρθρα, «Τα νιάτα τα γραμμένα», «Η Δημοκρατία σήμερα», «Κάθε ένας είναι ένας που σύνορο πονά» και «Εν χορώ και οργάνοις», εκτός της εκπαιδευτικής μου διαδρομής, τα οποία όμως έχουν σχέση με την Παιδεία, τη Δημοκρατία και τον Πολιτισμό.

Τα άρθρα μου, «Συνδικαλισμός, κομματισμός κι αναξιοκρατία, τα τρία δεινά της ελληνικής εκπαίδευσης», «Πώς θα ανα-

βαθμιστεί η Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση» και «Γιατί δεν πρέπει να απεργούμε εμείς οι δάσκαλοι», δημοσιεύτηκαν διαδοχικά στο περιοδικό «Οικονομικός Ταχυδρόμος» το 1992, το 1993 και το 1994. Τα έχω αναδημοσιεύσει όμως στο Ιστολόγιο, γιατί ακόμη και σήμερα, δυστυχώς, διατηρούν την επικαιρότητά τους.

Έχω αναδημοσιεύσει ακόμη αποσπάσματα από μεγάλα έργα διανοούμενων που έχουν σχέση με την Παιδεία και την Προστασία του Περιβάλλοντος, κι ένα κινέζικο παραμύθι με ιδιαίτερη παιδαγωγική και συναισθηματική αξία.

Επίσης αναδημοσίευσα ενδιαφέροντα άρθρα και βίντεο του δασκάλου και αδερφού μου Αναστασίου Τασινού απ' το πεδίο της σχολικής πράξης.

Η δημιουργία του Ιστολογίου μου στο Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο, μου έδωσε πολύ μεγάλη ικανοποίηση, γιατί κατάφερα μέσα από τα κείμενά μου να δώσω χαρά στους μαθητές μου, που όσο περνάει ο καιρός, όλο και περισσότεροι με εντοπίζουν στο Διαδίκτυο και επικοινωνούν μαζί μου με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, το τηλέφωνο ή διά ζώσης! Η μεγάλη τους αγάπη, και τότε που με είχαν δάσκαλο και τώρα που επικοινωνούν μαζί μου, υπήρξε καθοριστική στην εκπαιδευτική και συγγραφική μου διαδρομή!

Ακόμη, το Ιστολόγιο μου έδωσε και τη χαρά να επικοινωνώ και να συναντιέμαι με φίλους και συναδέλφους που έρχονται από το μακρινό παρελθόν!

Το Ιστολόγιό μου θα είναι πάντα διαθέσιμο στους μαθητές μου που θέλουν να δημοσιεύσουν κάποια ενθυμήματα απ' την μαθητική τους ζωή ή κάποια άρθρα σχετικά με την Παιδεία. Ακόμη, αν έχουν στο αρχείο τους φωτογραφίες ή βίντεο από τα μαθητικά τους χρόνια (σχολικές εκδηλώσεις, εκδρομές κ.τ.λ.) και επιθυμούν την ανάρτησή τους, ας επικοινωνήσουν μαζί μου (vtasinos@yahoo.gr).

Στους επισκέπτες του Ιστολογίου μου προσφέρω ηλεκτρονικά βιβλία μου, «Απ' το εκπαιδευτικό μου ταξίδι», «Εκπαιδευτικά άρθρα και άλλα» και «Συν τοις άλλοις», τα οποία εμπεριέχουν όλα τα άρθρα που έχω γράψει.

Προσδοκώ τα γραφόμενά μου να φανούν χρήσιμα στους εκπαιδευτικούς, στους φοιτητές των Παιδαγωγικών Σχολών και στους υπεύθυνους της Εκπαίδευσης.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΟΥ ΤΑΞΙΔΙ

























25



26







31



32

1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΙΑΝΙΑΣ





35



36

Σχόλια φωτογραφιών

Φωτογραφίες 1 και 2 Με τα «πρωτόκρια μου» Χαρούλα και Παναγιώτη, εκδρομή στο Διόνυσο Αττικής, 137ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών (Κάτω Πετράλωνα), Τάξη Α', Σχολικό έτος 1979- 1980.

Φωτογραφία 3 Με τους μαθητές μου στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος, Τάξη Γ', Σχολικό έτος 1983 - 1984.

Φωτογραφία 4 Με τους μαθητές μου στο 7ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1984 - 1985.

Φωτογραφία 5 Με τους μαθητές μου επίσκεψη στην Αιρόπολη, 7ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1984 - 1985.

Φωτογραφίες 6, 7 και 8 Θεατρική παράσταση, «Ειρήνη», από τους μαθητές μου στο 7ο Δημοτικό σχολείο Περάματος στη σχολική γιορτή με τη λήξη των μαθημάτων, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1984-1985.

Φωτογραφία 9 Με τους μαθητές μου στο 2^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιλαδέλφειας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1985 - 1986.

Φωτογραφία 10 Με τους μαθητές μου εκδρομή στο Άλσος Νέας Φιλαδέλφειας, 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιλαδέλφειας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1985 - 1986.

Φωτογραφία 11 Στο σπίτι της μαθήτριάς μου Μερόπης την ημέρα των γενεθλίων της, 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιλαδέλφειας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1985 - 1986.

Φωτογραφία 12 Με τους μαθητές μου στο Δημοτικό Σχολείο Τύμβου Μαραθώνα, Τάξη Α', Σχολικό έτος 1989- 1990.

Φωτογραφία 13 Με τους μαθητές μου στο 1^ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1990 - 1991.

Φωτογραφία 14 Με τους μαθητές μου στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας, Τάξη Ε', Σχολικό έτος 1991 - 1992.

Φωτογραφία 15 Με τους μαθητές μου στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1992 - 1993.

Φωτογραφία 16 Με τους μαθητές μου στην αίθουσα διδασκαλίας του 1ου Δημοτικού Σχολείου Παιανίας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1992 – 1993.

Φωτογραφίες 17, 18 και 19 Οι μαθητές μου στην αίθουσα διδασκαλίας του 1ου Δημοτικού Σχολείου Παιανίας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1992 – 1993.

Φωτογραφία 20 Με τους μαθητές μου στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1993 - 1994.

Φωτογραφίες 21, 22, 23, 24, 25 και 26 Θεατρική παράσταση, «Να ζει το Μεσολόγγι», από τους μαθητές μου στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας στην εθνική επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1993 - 1994.

Φωτογραφίες 27, 28 και 29 Διαδήλωση στο σπίτι μου από τους μαθητές μου με σκοπό τη ματαίωση της φυγής μου από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας για υπηρεσιακούς λόγους, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1993 - 1994 (σχετικό άρθρο έχω γράψει στο βιβλίο μου «Απ' το εκπαιδευτικό μου ταξίδι»).

Φωτογραφίες 30 και 31 Η διαδήλωση στο σπίτι μου ολοκληρώθηκε με χορό από τους μαθητές μου, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1993 -1994.

Φωτογραφία 32 Με τους μαθητές μου στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας, Τάξη Ε', Σχολικό έτος 1994 - 1995.

Φωτογραφία 33 Με τους μαθητές μου στο 38^ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου, Τάξη ΣΤ', Σχολικό έτος 1995 - 1996.

Φωτογραφία 34 Με τους μαθητές μου στο 5^ο Δημοτικό Σχολείο Ιωαννίνων, Τάξη Α', Σχολικό έτος 2000 - 2001.

Φωτογραφίες 35 και 36 Συν τοις άλλοις και δύο φωτογραφίες μου· η μία από την Παιανία το 1990 και η άλλη από τα Γιάννενα το 2018.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Όνομα: Βασίλειος
Επώνυμο: Τασινός
Όνομα πατρός: Αγγελής
Όνομα μητρός: Βιολέττα
Έτος γέννησης: 1956
Τόπος γέννησης: Δολιανά Ιωαννίνων
Διεύθυνση κατοικίας: Παπαφλέσσα 7, 45221 Ιωάννινα
E mail: vtasinos@yahoo.gr

ΣΠΟΥΔΕΣ

- Πτυχίο Ζωσιμαίας Παιδαγωγικής Αναδημίας Ιωαννίνων (1976)
- Πτυχίο Εξομοίωσης Παιδαγωγικού Τμήματος Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (2000)
- Πιστοποιητικό Περιοδικής Επιμόρφωσης Π.Ε.Κ Ανατολικής Αττικής (1994)
- Πιστοποιητικό γνώσεων και δεξιοτήτων στους Η/Υ του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας» (2005)
- Παρακολούθηση Εκπαιδευτικών Σεμιναρίων και Συνεδρίων (1979-2011)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

- Δάσκαλος σχολείου: είκοσι τρία χρόνια (1979-2002)
- Διευθυντής σχολείου: ένα χρόνο (1984-1985)
- Προϊστάμενος Εκπαιδευτικών Θεμάτων: εννέα χρόνια στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ιωαννίνων (2002-2011)

ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΟΥ ΔΙΔΑΞΑ

❖ 137° Δημοτικό Σχολείο Αθηνών – Κάτω Πετράλωνα (6/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1979-1980, δάσκαλος στην Α` τάξη (Αναπληρωτής)

❖ 136° Δημοτικό Σχολείο Αθηνών – Αναδημία Πλάτωνος (6/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1980-1981, δάσκαλος στην Ε` τάξη (Αναπληρωτής)

❖ 14° Δημοτικό Σχολείο Αθηνών – Λυκαβηττός (12/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1981-1982, δάσκαλος στην Ε`₁ τάξη (Αναπληρωτής)

❖ Δημοτικό Σχολείο Γάλαρου Αχαΐας (1/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1982-1983, δάσκαλος στις τάξεις Α`, Β`, Γ`, Δ`, Ε`, ΣΤ`. Παρέμεινα μέχρι το Νοέμβριο στο μονοθέσιο σχολείο και μετά αποσπάστηκα στο 3° Δημοτικό σχολείο Πειραιά

❖ 3^ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά (6/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1982-1983, δάσκαλος στην Γ` τάξη

❖ 3^ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος - Πειραιάς (6/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1983-1984, δάσκαλος για ένα μήνα με 60 μαθητές στην Γ` τάξη και στη συνέχεια τοποθετήθηκα στο 1^ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος

❖ 1^ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος - Πειραιάς (12/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1983-1984, δάσκαλος στην Α`₁ τάξη

❖ 7^ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος - Πειραιάς (6/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1984-1985, δάσκαλος στην ΣΤ` τάξη και συγχρόνως διευθυντής του σχολείου

❖ 2^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιλαδέλφειας (12/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1985-1986, δάσκαλος στην ΣΤ₂` τάξη

❖ 77^ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών – Άνω Πετράλωνα (6/θεσιο)

- Σχολικό έτος 1986-1987, δάσκαλος στην ΣΤ` τάξη

❖ Ενοποιημένο 6/θεσιο Δημοτικό Σχολείο τριών γειτονικών χωριών του νομού Ημαθίας: Αγίας Βαροβόρας (τάξεις Α, Β', Γ') Ασωμάτων (τάξεις Ε', ΣΤ') και Άμμου (τάξη Δ').

- Σχολικό έτος 1987-1988, δάσκαλος στην Δ` τάξη στην Άμμο

- Σχολικό έτος 1988-1989, δάσκαλος στην Δ` τάξη στην Άμμο

.....
❖ Δημοτικό Σχολείο Τύμβου Μαραθώνα (6/θέσιο)

- Σχολικό έτος 1989-1990, δάσκαλος στην Α` τάξη

.....
❖ 1^ο Δημοτικό Σχολείο Παιανίας (12/θέσιο)

- Σχολικό έτος 1990-1991, δάσκαλος στην ΣΤ₁` τάξη
- Σχολικό έτος 1991-1992, δάσκαλος στην Ε₂` τάξη
- Σχολικό έτος 1992-1993, δάσκαλος στην ΣΤ₂` τάξη
- Σχολικό έτος 1993-1994, δάσκαλος στην ΣΤ₁` τάξη
- Σχολικό έτος 1994-1995, δάσκαλος στην Ε₂` τάξη

.....
❖ 38^ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου (6/θέσιο)

- Σχολικό έτος 1995-1996, δάσκαλος στην ΣΤ` τάξη

.....
❖ Δημοτικό Σχολείο Ελεούσας Ιωαννίνων (12/θέσιο)

- Σχολικό έτος 1996-1997, δάσκαλος στην Ε₂` τάξη

.....
❖ 14^ο Δημοτικό Σχολείο Ιωαννίνων (10/θέσιο)

- Σχολικό έτος 1997-1998, δάσκαλος στην Γ` τάξη

.....
❖ 7^ο Δημοτικό Σχολείο Ιωαννίνων (12/θέσιο)

- Σχολικό έτος 1998-1999, δάσκαλος στην ΣΤ₁` τάξη

.....
❖ Δημοτικό Σχολείο Δολιανών Ιωαννίνων (2/θέσιο)

- Σχολικό έτος 1999-2000, δάσκαλος στις τάξεις Α`, Γ` και Δ`

.....
❖ 5^ο Δημοτικό Σχολείο Ιωαννίνων (12/θέσιο)

- Σχολικό έτος 2000-2001, δάσκαλος στην Α`₁ τάξη
- Σχολικό έτος 2001-2002, δάσκαλος στη Β`₁ τάξη

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Από τα τριάντα δύο χρόνια που υπηρέτησα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, τα είκοσι τρία χρόνια μού έδωσαν τις πιο δυνατές συγκινήσεις, γιατί ήταν απ' το πεδίο της σχολικής πράξης.

Οι καλές παιδαγωγικές σχέσεις και η ουσιαστική επικοινωνία που είχα με τους μαθητές μου, με βοήθησαν στην οικοδόμηση αμοιβαίας αγάπης, εκτίμησης και εμπιστοσύνης, με άμεσο αντίκτυπο στο παιδαγωγικό και διδακτικό έργο.

Η αγάπη και η εκτίμηση των μαθητών προς το πρόσωπό μου εκδηλωνόταν με πολύ συγκινητικό τρόπο, όπως φάνηκε κι από κάποια κείμενά μου.

Συγκινητικές είναι και σήμερα οι εκδηλώσεις αγάπης και εκτίμησης που εισπράττω από τους ενήλικες, πλέον, μαθητές μου· τελικά, τα μεγάλα δώρα εξακολουθούν να μου τα προσφέρουν με απλοχεριά, σε πείσμα του χρόνου και της λήθης.

Κλείνοντας θα ήθελα να επισημάνω ότι το πιο σημαντικό για ένα δάσκαλο είναι να βλέπει τη δουλειά του ως λειτουργήμα· τότε, και μόνο τότε, θα έχει ουσιαστική επιτυχία στο έργο του και θα ζήσει ανεπανάληπτες στιγμές με τους μαθητές του.

